

Til § 456 m.

Bestemmelsen svarer til § 456 m og § 456 e, stk. 2. Det foreslås dog tydeliggjort, at retten ikke kan hæve sagen, såfremt sagsøgeren kræver, at der afsiges dom.

Til § 456 n.

Bestemmelsen svarer til § 456 h og § 456 q, stk. 3, 2. pkt. På grund af bestemmelsen i § 456 i, stk. 3, om rejsegodtgørelse til parter, foreslås reglen udvidet til at omfatte også disse udgifter.

Til § 456 o.

I praksis behandles faderskabssager altid for lukkede døre, og reglen foreslås bragt i overensstemmelse hermed. Som en undtagelse foreslås, at en repræsentant for mødrehjælpen skal kunne give møde i retten med moderen, såfremt denne ønsker det.

Straffebestemmelserne foreslås bragt i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse om ægteskabssager i § 455, dog at dennes bestemmelse om bødeminimum foreslås udeladt.

Til § 456 p.

Bestemmelsen svarer til § 456 p i retsplejeloven. Herudover foreslås, at det pålægges retten at drage omsorg for dommens forkyndelse i de tilfælde, hvor forkyndelse efter retsplejelovens almindelige regler skal ske.

Til § 456 q.

Det foreslås udtrykkelig fastsat, at de særlige regler om faderskabssager med de fornødne lempelser finder anvendelse under anke.

I forbindelse med reglen i § 456 f, stk. 4, om politimesterens (overpræsidentens) adgang til at indtræde i sagen foreslås endvidere, at de nævnte myndigheder også uden at være indtrådt i sagen i 1. instans kan påanke dommen såvel som indtræde i sagen for den overordnede ret.

Endelig foreslås der givet udtrykkelig hjemmel for under anke at inddrage nye personer i sagen. Reglerne herom står i forbindelse med den særlige pligt, som retten i disse sager har til af egen drift at søge at nå frem til det materielt rigtige resultat.

Til § 456 r.

Efter den gældende lovgivning er reglerne om genoptagelse forskellige, eftersom en faderskabssag er afsluttet ved anerkendelse for politimesteren eller overpræsidenten eller har været behandlet ved retten, jfr. § 15 i loven om børn uden for ægteskab og retsplejelovens § 456 n. Som anført i be-

tænkningen er denne forskel ikke rimelig, og der foreslås derfor indført fælles regler for disse tilfælde.

Stk. 1-2 svarer i det væsentlige til det af landsdommer Topsøe-Jensen udarbejdede udkast til § 456 n, stk. 1-3. Det er dog fundet upåkrævet at hjemle adgang for retten til af egen drift at genoptage sagen. Heller ikke det offentlige, d. v. s. politimesteren eller overpræsidenten, har efter den foreslåede bestemmelse adgang til at kræve en sag genoptaget, medmindre vedkommende myndighed var indtrådt i den oprindelige sag. Endelig har man anset det for overflødigt særligt at fremhæve de tilfælde, hvor sagen er afgjort inden barnets fødsel. Efter den gældende lov kan en sådan sag genoptages, når retten finder, at den tidligere afgørelse beror på urigtige forudsætninger med hensyn til avlingstiden for barnet, og sagen kan antages nu at ville få et andet udfald. Dette forhold omfattes imidlertid af den foreslåede almindelige regel, hvor efter sagen kan genoptages, når der foreligger særlig anledning til at antage, at sagen efter en genoptagelse vil få et andet udfald.

På samme måde som der i § 5, stk. 2, i forslaget til lov om børns retsstilling foreslås fastsat en frist for ægtemandens adgang til at anlægge sag om et barns stilling som ægtebarn, foreslås i stk. 3 fastsat frist for faderen eller den bidragspligtiges adgang til at kræve genoptagelse af en allerede behandlet sag.

Endvidere foreslås i stk. 4 åbnet adgang til ekstraordinær genoptagelse eller eventuelt anke efter udløbet af de herfor gældende frister. Bestemmelsen, der i faderskabssager træder i stedet for den almindelige regel i retsplejelovens § 423, er affattet i overensstemmelse med det af landsdommer Topsøe-Jensen udarbejdede udkast. Der er dog foretaget enkelte redaktionelle ændringer, og på samme måde som i § 5, stk. 3, i forslaget til lov om børns retsstilling foreslås kompetencen til at tillade genoptagelse henlagt til landsretterne, hvis afgørelse kan indbringes for Højesteret efter de almindelige regler i retsplejelovens kap. 37.

Stk. 5 svarer til retsplejelovens § 456 n, stk. 6.

Stk. 6 svarer til landsdommer Topsøe-Jensens udkast til § 456 n, stk. 8. I tilfælde, hvor sagen i henhold til denne bestemmelse underkastes fornyet behandling ved underretten, vil dennes afgørelse kunne påankes efter retsplejelovens almindelige regler.

Stk. 7 svarer til retsplejelovens § 456 n, stk. 7. Herudover foreslås, at spørgsmålet om genoptagelse eller anketilladelse, når spørgsmålet efter de foranstående regler skal afgøres af Højesteret, som hidtil skal kunne behandles af 3 dommere.